Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

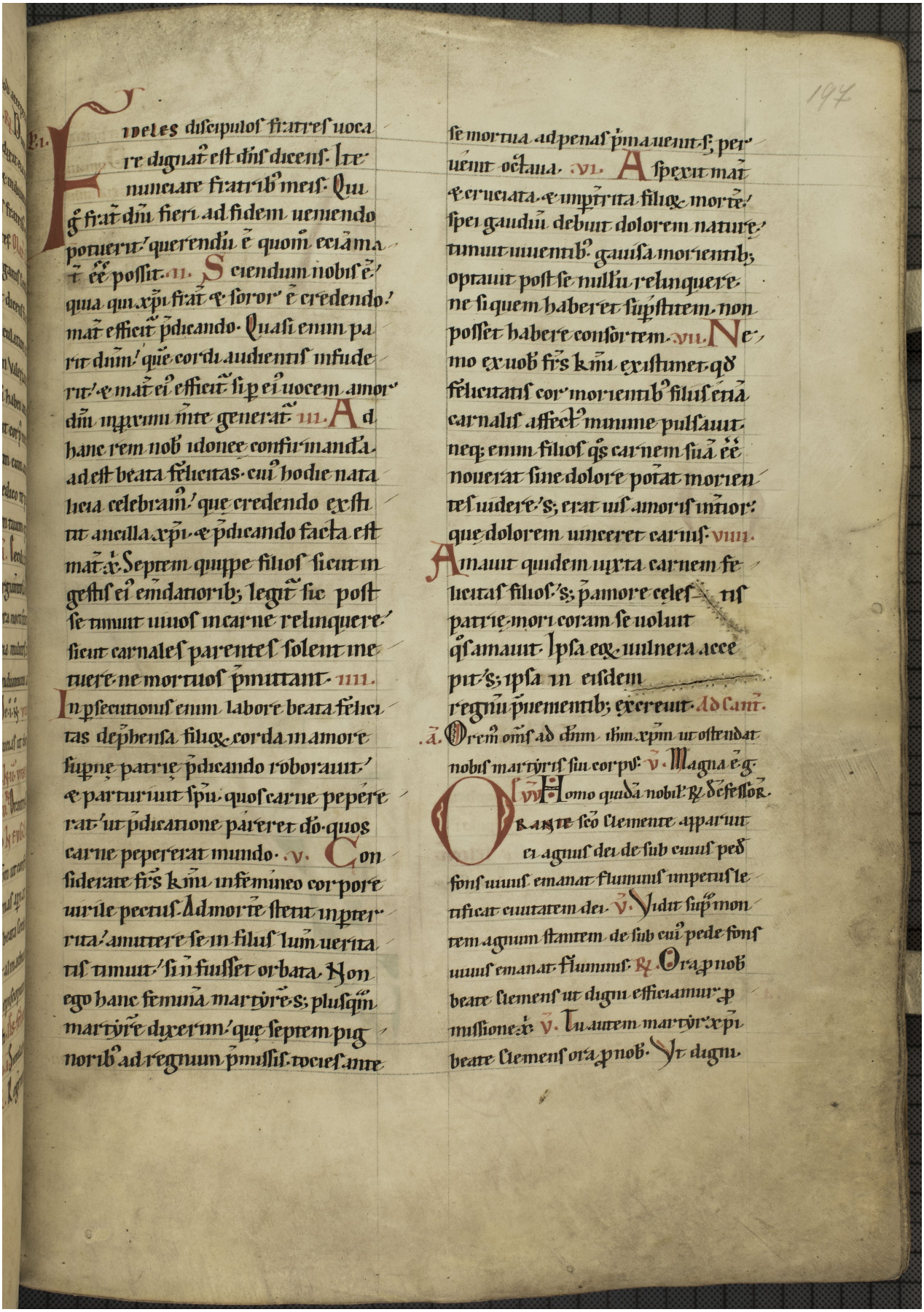

197

Fideles discipulos fratres uocare dignat est dns dicens. Ite nunciate fratribus meis. Quia fratres dni fieri ad fidem uemendo potuerunt. querendum e quom eciam mater esse possit. ii. Sciendum nobis e. qua qui xpi frater e soror e credendo. mater efficit pdicando. Quasi enim patrem dnm. que cordi audientis infuderit. e mater ei efficit. si p ei uocem amor dni in quorumi inte generat. iii. Ad hanc rem nob idonee confirmanda adest beata felicitas. cui hodie nata hera celebram. que credendo exstitit ancilla xpi. e pdicando facta est mater. x. Septem quippe filios sicut in gestis ei emdatoribus legit sic post se tumuit uiuos in carne relinquere. sicut carnales parentes solent metuere ne mortuos pmittant. iiii. In psecutionis enim labore beata felicitas depbensa filiq cordia in amore supne patrie pdicando roborauit. e parturiuit spu. quos carne pepererat. ut pdicatione pareret dno. quos carne pepererat mundo. v. Considerate fres km in femineo corpore uirile pectus. Admorte stetit in perrita. amittere se in filis lum uerituris tumuit. si in fuisset orbata. Non ego hanc feminam martyre es. plusqm martyre dixerim. que septem pignorib ad regnum pmissis. toties ante se mortua ad penas pmanuerit. s. peruenit octauia. vi. Aspexit mater e cruciata. e umpirita filiq morte. spei gaudium debuit dolorem nature. tumuit uiuentib gauisa morientib. optauit post se nullu relinquere. ne si quem haberet supstitem non posset habere consortem. vii. Nemo ex nob fres km existimet qd felicitatis cor morientib filius etiam carnalis affect minime pulsauit. neq enim filios qs carnem suam ee nouerat sine dolore potat morientes uidere s. erat uis amoris intior. que dolorem uinceret carnis. viii. Amauit quidem uxta carnem felicitas filios s. p amore celestis patrie mori coram se uoluit qs amauit. Ipsa eq uulnera accepit s. ipsa in eisdem regnum puentib exercuit. Ad cant.

.a. Orem omis ad dnm. ihm xpm ut ostendat nobis martyris siu corpus. ℣. Magna e g.

Oratio. vii. Homo quidam nobilis. ℟. Defessor. Oramus te seo clemente apparuit ei agnus dei de sub eius pedis fons uiuus emanat fluuius impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Vidit supm montem agnum stantem de sub eius pede fons uiuus emanat fluuius. ℟. Ora p nob beate clemens ut digni efficiamur p missione x. ℣. Tu autem martyr xpi beate clemens ora p nob. Vt digni.